

MERI CETINIĆ:

Da se mogu vratiti u prošlost, obitelj bih stavila ispred glazbe

Prve pjevačke korake plavokosa Meri Cetinić napravila je još u rađaonici. Pred majkom, ocem i dvojicom braće Antom i Borisom pustila je svoj anđeoski glas i svijetu najavila da na scenu stiže pjevačica o kojoj će se puno govoriti.

– Živjeli smo nasuprot bolnice pa me je majka ostatku obitelji pokazala kroz prozor. Tad sam zaplakala i čuo me je cijeli Split – šaljivim uvodom 59-godišnja pjevačica započela je vlastiti portret, ispunjen ponajprije glazbom, ali i – kao i svi životi – srećom, tugom, usponima i padovima.

– Oduvijek sam se borila za sebe. Išla sam u dvije škole – redovitu i glazbenu, radila dvije zadaće i nosila dvostruko više knjiga u torbi. U samostanu kod časnih sestara vježbala sam svirati klavir jer mi ga tata Ante, električar i brijač, do moje petnaeste godine nije mogao priuštiti – prepričava Meri, koja je oduvijek bila obiteljska mezimica. Stoga su, od njezinih pjevačkih početaka, svi bili angažirani oko njezinih hirova i glazbe. Što je zaigranoj pjevačici ponekad stvaralo probleme.

– Tata me je cijeli život podržavao i štitio pa mi je umalo “pokvario” prvu priliku na sceni. Kad sam imala petnaest, po mene su došli dečki iz grupe Che. Čuli su me na nekoj priredbi, našli moje ime, prezime i adresu i došli nam doma. Ocu su rekli da bi me željeli za pjevačicu, no on im je, s osmijehom na licu, odbrusio da ne želi čuti za to i poslao ih onamo odakle su došli. No dečki su bili uporni, vraćali su se svaki dan s istim upitom i na kraju ih više nije mogao odbijati. Pustio me je da odem – kazala je glazbenica. Prvi koraci u karijeri napravljeni u grupi Che trajali su kratko. U jednom trenutku preoteli su je Delfini, poznati sastav u kojem je svirao i njezin stariji brat Ante.

– Cheovci su bili ljuti i razočarani, ali sam morala otići s bratom. Uostalom, bila sam zaigrana i htjela sam ići dalje, isprobati sve što je bilo preda mnom – objašnjava Meri Cetinić. S Delfinima, očito, nije pogriješila jer su je netom nakon početka suradnje povelili i na prvu turneju u životu – u tadašnji Sovjetski Savez.

– Možete li zamisliti 17-godišnjakinju koja prvi put ide na daleki put. Bila sam ushićena i oduševljena. Zanemarila sam i hladnoću, smrzavanja, umor, sve što je bilo teško. Putovala sam tamo gdje nikad prije nisam i radila ono o čemu sam sanjala. Bila sam najsretnija na svijetu! – kaže. No glazbeni apetiti mlade umjetnice uskoro su postali puno veći...

– Htjela sam biti poput Janis Joplin, bila sam razuzdana, divlja, svoja... Željela sam pjevati, ali i skladati, svirati, vladati scenom. Znala sam da tu priliku s Delfinima neću dobiti pa sam ih odlučila napustiti – priznala je Korčulanka rođena u Splitu. Prijelazno vrijeme, prije negoli je pronašla novo glazbeno utočište, Meri je iskoristila za završavanje Učiteljske akademije. No povratak u školske klupe za nju je značio i povratak na scenu jer je na fakultetu upoznala Slobodana Kovačevića, osnivača grupe More.

– I tad je moja karijera vrtoglavom brzinom krenula prema gore. Snimili smo pjesmu “More”, izbacivali hit za hitom i postali jako poznati. Uživala sam u slavi i glazbi koju smo stvarali. Ali, eto, kako je to bivalo i prije njih, i grupa More uskoro mi je postala pretijesna. Htjela sam još – kazala je zaljubljenica u note. Njezina sljedeća stepenica bila je solistička karijera, u kojoj je uspješna još i danas.

– Brat Ante živio je u Nizozemskoj, kamo sam odlazila snimati albume. Svake godine izdavala sam novi nosač zvuka. Tada, na vrhuncu slave, živjela sam tempom koji bi rijetko tko podnio. Kad danas gledam unatrag, ne mogu se svega ni sjetiti. Bilo je kao u snu – govori pjevačica. Na njezinu putu podrška i snaga bila joj je kći Ivana, jedinica iz prvog i jedinog braka Meri Cetinić.

– Imala sam dječju vezu, šetala i izlazila, a onda se dogodilo da sam ostala i trudna. Udala sam se i shvatila da brak nije za mene. Naša zajednica nije dugo potrajala i uskoro sam ostala sama s kćeri – ispovijed je Dalmatinke. Podizanje kćeri Ivane postalo je njezina misija koju je uspješno spajala s karijerom. Njih dvije postale su nerazdvojan tim koji se nije rastajao ni za vrijeme majčinih turneja.

– Kći je uvijek bila sa mnom. Kad sam putovala, spavala je u autu, odostraga, na mojim koferima. Bila je strpljiva i mirna. Sve je trpjela samo da bude s mamom – rekla je pjevačica te se prisjetila intenzivnog doba Ivanina odrastanja:

– Živjeti kao samohrani roditelj nije lako. Bilo da ste popularna pjevačica ili samo majka. Primjerice, jednom sam Ivanu pavela na turneju u Australiju i nisam je vidjela dva mjeseca. Naime, doputovale smo do Beča, gdje su od mene tražili punomoć Ivanina oca, njegov pristanak da je odvedem na put. Budući da nisam znala gdje je njezin otac, nisam im mogla dati što su tražili. Po nju su tada došli moji prijatelji, a ja sam morala ići dalje. Nisam je vidjela duga dva mjeseca, tog se razdoblja ne želim ni prisjećati – s tugom u glasu prepričava glazbenica, priznajući da bi, da može vratiti vrijeme, danas vjerojatno živjela drugačije.

– Bila sam zaslijepljena glazbom. Ne bih se vjerojatno vratila u isti život, nego bih pokušala zasnovati novu obitelj. Zato bih voljela da moja Ivana, kojoj je danas 33, ima obitelj, da bude potpuna, sretna i zadovoljna – iskreno će Meri Cetinić.

1953. Prvi pozdrav

Meri Cetinić rođena je u Splitu iako je s obitelji živjela u Blatu na Korčuli. U grad pod Marjanom s obitelji se preselila kasnih pedesetih. Djetinjstvo u Splitu mirisalo joj je na glazbu.

– Svaki sam dan prolazila kroz Slavićevu tzv. Glazbenu ulicu, u kojoj danas žive Oliver, Doris, Runjići... Oni tad još uvijek nisu živjeli tamo, mi smo bili prvi. Možda mi je upravo to odredilo životni put – veli.

1968. Zaplovila s Delfinima

Prve inozemne gaže započela je u grupi Delfini gdje je bila jedina žena u grupi. Na nju je pazio brat Ante, također član tog sastava. Zbog njega i njegova stroga režima – koji je znao samo za glazbu, rad i odmor – nije imala previše volje i vremena za lutanje i trošenje honorara.

– Prvi sam novac skupila i od njega si kupila pianino. Barem sam znala na što sam potrošila! Inače nisam od onih koji troše. Oduvijek sam živjela skromno, u skladu s primanjima, razmišljajući unaprijed o trenucima kad možda neću toliko imati – iskreno će jednostavna diva.

1972. U moru...

Karijeru je nastavila u grupi čijim se istoimenim hitom "More" proslavila. Slava je tada pokucala na njezina vrata te više nikad nije morala tražiti novac od oca Ante i majke Mare.

– Počela sam ja davati njima. Ponekad sam se ljutila kad bi me tražili da "doniram" za stan i namirnice. Danas sam im zahvalna, naučili su me da se brinem o sebi i živim pošteno – kazala je.

2000. Prekretnica

– Mislila sam odustati od karijere i glazbe, ali ljudi još zovu, publike ima... Shvatila sam da je glazba meni dana, da je ona moj dar i moja sposobnost. Ja sam sluga svojega glasa i pjesma je ono što obožavam – iskreno će. Za razliku od nekih vršnjakinja sa scene, karijeru je podigla na višu razinu.

– Svladala sam kompjuterske vještine i sama snimam svoje demo snimke. Odlučila sam istraživati i unaprijediti se. Umjesto da molim mlade ljude da mi pomažu, ja sjednem i radim. Što me zanima, zanima me – kaže tehnološki virtuoz.

<http://www.vecernji.hr/scena/da-se-mogu-vratiti-proslost-obitelj-bih-stavila-ispred-glazbe-clanak-438648>